

Dân chúng vui mừng vì vụ nổ này.

Cuộc tấn công bom làm nổ tung các công sở tại Phúc Châu của một nông dân bất mãn nhà của ruộng đất đã không bị chia tách thì chỉ là để các nông dân ở Hoa Lục “nhiệt liệt hoan hô”, và so sánh với một anh hùng trong thập niên 1940.

Ba vụ nổ liên tiếp nhắm vào các cơ quan nhà nước đã làm rung chuyển thành phố Phúc Châu, phía Nam tỉnh Giang Tây của Trung quốc vào sáng thứ Năm 26/05/2011 và gây thiệt mạng cho hai người (trong đó có một phụ nữ) và làm bị thương ít nhất là 6 người khác.

Tân Hoa Xã cho biết một người phụ nữ gây ra ba vụ đánh bom này là ông Tiền Minh Kỳ (Qian Mingqi - 钱明奇), 52 tuổi, một nông dân cầm quyền chính quyền địa phương vì đã chỉ trích ruộng đất của mình và bị sắp xếp một căn nhà mới xây của địa phương.

Một ngày trước khi xảy ra vụ nổ, ông Kỳ đã đưa ra một lời cảnh cáo trên blog của ông ta trong mạng lưới Internet Tân Lãng Vi Bác (Sina Weibo Blogs 新浪微博). Than thở rằng căn nhà của ông đã bị biến thành một quy hoạch để địa phương xử lý cách phi pháp, ông cho biết: “Tôi đã kiên nhẫn nhà nước trong 10 năm qua, nhưng không có kết quả gì cả. Bây giờ, tôi phải chọn một con đường ngoài ý muốn.”

Ông Kỳ đã đánh bom tại ba địa điểm khác nhau trong khoảng thời gian 9:18 đến 9:45 sáng. Vụ nổ xảy ra tại bãi đậu xe trước văn phòng Viện Kiểm Sát Nhân Dân tỉnh Phúc Châu. Vụ

thứ hai xảy ra ngay bên trong công sở của một ủy ban nhân dân phố ng. Và thứ ba xảy ra tại bãi đỗ xe trước văn phòng Kiểm tra Thúc Phức thành phố.

Trong vụ nổ tại bãi đỗ xe trước văn phòng Viện Kiểm sát Nhân Dân, một chiếc Volkswagen AG Santana bị phá hủy hoàn toàn. Tân Hoa Xã cho biết ít nhất 10 chiếc xe khác bị hư hại nghiêm trọng. Các cửa kính cửa Viện Kiểm sát Nhân Dân bị vỡ tan nát đầy đồ ng ph.

Ông Tiền Minh Kỳ (Qian Mingqi - 钱明奇)

Vụ tấn công đã gây ra hàng loạt tranh luận sôi nổi trên các trang mạng của Trung Hoa. Tin tức về vụ tấn công được truyền đi nhanh chóng mặc dù giới chức địa phương đã tìm mọi cách ngăn cản. Một nhà báo địa phương cho biết công an đã xóa các hình ảnh do người đi đường chụp được.

Tuy nhiên, hàng loạt hình ảnh về vụ nổ bom này đã được nhanh chóng truyền đi trên mạng Internet với hàng loạt hình ảnh đầu tiên là một cột khói bốc cao hình quạt lớn và các xe hơi bị cháy.

Hàng ngàn người gia nhập mạng Tân Lãng Vi Bác đã đưa ra các lời nhận xét trong đó đa số bày tỏ cảm tình với ông Tiền Minh Kỳ, so sánh ông với Đông Turan Thục (Dong Cunrui - 董存瑞) một anh hùng cách mạng sinh năm 1929 và qua đời ngày 25/5/1948.

Tỉnh Giang Tây trong thời gian qua đã xảy ra nhiều vụ tranh chấp đất đai giữa dân lành và cán bộ địa phương. Năm ngoái đã có 3 người tự thiêu để phản đối nhà nước chiếm đất đai và cướp nhà cửa của họ.

Trong thông điệp cuối cùng của mình trên mạng Tân Lãng Vi Bác đưa lên lúc 1 giờ sáng tối, ông Kỳ bày tỏ sự phẫn uất vì nhà nước đã cướp căn nhà mới xây của ông.

Vụ tấn công bom cßa ông Tißn Minh Kß gây ra sự chú ý rộng rãi cßa dư luận vì xảy ra sát vào dịp kỷ niệm biên cß Thiên An Môn.

Biểu tình phản kháng hào hùng cßa người dân Trung quốc

Cách đây 22 năm ngày mùng 4 tháng 6 năm 1989, Nhà Nßc cßng sự n Bßc Kinh đã ra lệnh cho quân đội tàn sát hàng ngàn sinh viên học sinh trẻ tuổi qußng trßng Thiên An Môn, khi người trẻ biểu tình ôn hòa chống tham nhũng, đòi dân chủ và cải cách đất nước.

Trong bài phỏng vấn dành cho hãng thông tin Asianews cßa Hiệp Hội Truyền Giáo Nßc Ngoài Milano, giới thiệu là PIME, ngày 1/6/2009 nhân kỷ niệm 20 năm biên cß Thiên An Môn, Đßc Hồng Y Giuse Trần Nhật Quân nguyên Giám Mục Hồng Kông đã tuyên bố: "Thật là đau buồn, khi thời 20 năm đã qua rồi kể từ khi xảy ra vụ tàn sát đình viên học sinh trẻ Thiên An Môn, mà chính quyền Bßc Kinh vẫn không thừa nhận sự sai lầm và tội phạm cßa mình..."

Đßc Hồng Y Trần Nhật Quân nói tiếp là người cần đấu tranh đấu cho dân chủ và các quyền tự do cßa con người. Ngài khẳng định rằng nguồn gốc thái độ khßng thể nhận tội cßa chính quyền là chế độ độc tài đảng trị. Đã đến lúc phải thay đổi chế độ này.

Kể từ năm 1989, người dân Hồng Kông đã bắt đầu có mặt ý thức mới và sự nhạy cảm mới. Đßc Hồng Y nói: "Chúng tôi là người Trung Hoa và là thành phần cßa quốc gia này. Chúng tôi đã khóc và chia sẻ niềm đau cßa các người trẻ đã có can đảm đòi hỏi chính quyền cải cách quốc gia. Tôi còn nhớ tôi đã đọc hai bài di văn, và chúng tôi đã cùng hành hương tới quê hương Thiên An Môn trẻ tuổi qußng trßng giờ trẻ học. Tôi nhớ nhất là buổi tußn hành cßu nguyện cßa 1 triệu người dân Hồng Kông. Đó đã là một kinh nghiệm duy nhất không bao giờ có thể quên được. Và từ năm 1989 đến nay hàng năm cß vào ngày mùng 4 tháng 6 người dân Hồng Kông lại tiếp tục buổi canh thức cầu nguyện tưởng niệm các nạn nhân vụ thảm sát trẻ Thiên An Môn.